

ERNESTOVI SIMMONSOVI

Bratislava dňa 18. júla 1947

Slovutný pán profesor!

Je mi veľmi ľúto, že som sa s Vami nemohol stretnúť pri Vašej druhej návšteve na Slovensku, musel som však byť v Prahe, v Kultúrnom výbore parlamentu, kde som podával správu o školských veciach na Slovensku. Je mi tým viacej ľúto, že som nebol doma pri Vašom návrate k nám, lebo — tak ma informoval úradník, ktorý Vás odprevádzal — nekľapalo všetko tak, ako som si to sám prial a ako by ste si to Vy boli zaslúžili. Odpusťte za nedostatky v organizácii pri Vašej druhej návšteve a prosím, aby ste to ničomu inému nepričítali než tomu, že v tomto letnom prázdninovom čase, keď väčšina ľudí odchodí na vakácie, nepodarilo sa našim úradníkom usporiadať všetko tak, ako bolo programované.

Ďakujem Vám veľmi pekne za správu o Vašich dohovoroch s veľvyslancom Steinhardtom. Veľmi nás bude tešiť, keď sa budeme môcť venovať otázkam súvisiacim s kultúrnou dohodou s USA.

O otázkach, ktoré tvorili hlavný predmet našich spoločných rozhovorov, dovoľujem si Vás informovať takto:

1. Už sme sa aj dali do hľadania vhodnej osoby, ktorá by na istý obmedzený čas vykonávala funkciu prednášateľa o slovenských jazykových, literárnych a kultúrnych problémoch na columbijskej univerzite. Nevieť ešte dnes povedať, či to bude môcť byť prof. Isačenko. Isačenka veľmi potrebujeme u nás doma a ťažko by ho naše vysoké školy postrádali. Je však samozrejmé, že sa vynasnažíme poslať osobu vyhovujúcu podmienkam, aké ste i Vy načrtli, t. j. znalú anglického jazyka a pochopiteľne problematiky, o ktorej má na univerzite prednášať. Vo svojom liste ráčite spomínať, že jeho cesta a pobyt do